

[Jensen (Gørding).]

bunden i Løbet af kortere Tid end ellers hæves, hvorved vort Landomraade mod Vest udvides.

Det havde sikkert været heldigt, om man, da Hovedvejene gennemførtes, i større Grad, end sket er, havde ført disse uden om Byerne; Arbejdet herpaa vil vel ogsaa blive fortsat. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa et efter min Mening meget uheldigt Forhold vedrørende Hovedvejene. I Herning har saaledes Hovedvejsanlægget gennem Byens lange Hovedgade medført, at dennes Cyklestier paa begge Sider af Gaden er nedlagt og nu anvendes alene eller saa godt som alene til holdende Biler, medens Cyklisterne er smidt ud paa den almindelige Kørebane. Dette Forhold synes mig ganske urimeligt, og det bør ændres.

Ellers skal jeg med Hensyn til de trafikale Forhold kun bemærke, at jeg som andre Talere ogsaa af andre Partier vilde finde det klogt, om der under en eller anden Form gaves ikke mindst de Kommuner, som hverken har Amts- eller Hovedveje, et særligt Tilskud til de Veje, der som Følge af en voldsom Stigning af Trafikken, særlig af haardt læssede Lastbiler, ikke længere kan holdes i forsvarlig Stand uden store Bekostninger til Tjæring, Asfaltering eller Cementbelægning. Da det ofte væsentlig drejer sig om gennemgaaende Trafik, er det urimeligt, at disse hyppigt økonomisk daarligt stillede smaa Kommuner skal bære disse kolossale Vejudgifter med de almindelige Vejtilskud.

Da der sikkert er mange andre, der har nok at bebrejde Statsbanerne, skal jeg nøjes med at henstille, om det ikke var gør ligt at ændre Opvarmningen af Lyn-togene navnlig i Begyndelsen af Kørselen, saa at den ikke bliver saa voldsom, at den for de rejsende nærmest virker som et — om end mildt — halvrussisk Dampbad. Vort Klima indeholder nok af Forkølelses-aarsager i Forvejen.

Om Arbejdsstridighederne kunde jeg ønske at bemærke, ikke mindst naar det drejer sig om Landbruget og Landarbejderne, at det sikkert var bedst for begge Parter, om man behandlede dette Forhold lidenskabsløst og under Iagttagelse af begge Parter Vanskeligheder i denne Overgangstid. I de kommunale Raad er der mere og mere Forstaaelse af, at Landarbejderne langtfra tjener for meget, ja, at de i Grunden ofte lever i Nærheden af Eksistensminimumet. Paa den anden Side er vel ogsaa alle indforstaaet med, at Landbrugets økonomiske Evne ikke er saadan, at det fuldt

ud kan bære den tarifmæssige Løn. Derfor ser man ogsaa, i hvert Fald i de Kommuner, hvor hvad jeg vil kalde Fornuften raader, at man der anerkender, at alt kommunalt Arbejde bør betales med tarifmæssig Løn — Staten er som Regel ogsaa Deltager i Betalingen —, medens man ikke med samme Ret kan kræve dette af de enkelte Landbrugere. I mange af min Hjemegns Kommuner raader disse Synspunkter inden for de kommunale Raad uden Hensyn til politisk Indstilling, og det viser sig her som ved mange andre Lejligheder, at der hos Kommunalmedlemmene er større Forstaaelse end hos Politikerne — jeg kunde ogsaa sige mere Hjerte —, naar Afgørelser træffes, der angaar Menneskers Liv og Velfærd. Landarbejdernes Kaar er i alt Fald lidet misundelsesværdige, og alle socialt forstaaende burde kunne enes om at hjælpe paa disse, hvor Lejlighed gaves dertil.

Inden jeg forlader disse Omraader, kunde jeg have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om der ikke var Grund til at undersøge det saakaldte Pinholtske Projekt, nemlig Anlæggelsen af en Kystvej fra Tønder til Skagen, langs Jyllands Vestkyst. Der er næppe to Meninger om, at denne Vej som Turistvej vilde blive en Attraktion af stor Betydning. Det er oplyst, at Planen oprindeligt gik ud paa at bygge denne lange Strandvej mellem de to yderste Klitrækker, og da man i sin Tid tænkte sig at bygge den alene af Ler og det fine Havgrus, som findes hele Vejen langs Anlægget, vilde Anlægget blive overkommeligt, ca. 3 Mill. Kr., og næsten hele Udgiften Arbejds-løn. Man har indvendt, at Vejbygningen bliver for let til at bære Trafikken. Tanken var jo imidlertid, at kun Persontrafik skulde tillades, og det hævdes fra kyndig Side, at dertil vilde Vejen være stærk nok. Som sagt, jeg henstiller til den højtærede Trafikminister endnu en Gang at tage Sagen op til Undersøgelse. Selv om det kun drejer sig om smaa 3 Mill. Kr.s Udgift, vilde Bygningen af denne Vej dog give en Del Arbejde og dermed Brødet til Befolkningen i disse fattige Egne, hvor Staten ikke i højere Grad faar Lejlighed til at sætte større Arbejder i Gang. Efter min Formening var der ogsaa her en Opgave for Turistforeningen at lægge sig i Selen for. Det er nemlig min Tro, at Turisterne ikke gæster vort Land saa meget for Madens Skyld som for vort Lands Ejendommeligheder, og bygges denne Vej langs hele vor Vestkyst, vil Mage hertil vel ikke findes i Europa. Jeg har i hvert Fald ønsket at rejse Spørgsmaalet som et lille Bidrag til Arbejdsløshedens Formindskelse.